

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815204042
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Martináková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815204042.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: H., so sídlom H., U. XXX, PSČ XXXXXX, V. W., registračné číslo: XXX XX XXX, zastúpený H. kancelária R. R. s.r.o., adresa pre doručovanie, L., O. XXXX/XXX, proti odporcovi: Y. K., bytom B. L., P. XXXX/XX, zastúpený JUDr. H. S., advokátom so sídlom I., J. W. X/A, o zaplatenie 1.173,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 08. októbra 2015, č. k. 11C/106/2015-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov odporcovi zmeňuje tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 169,83 eur, k rukám advokáta JUDr. H. S., so sídlom I., J. W. X/A, do 3 dní.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 196,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 28.02.2015 do zaplatenia v mesačných splátkach po 30 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa každého mesiaca, pod stratou výhody splátok až do úplného zaplatenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľa zaviazal nahradiť odporcovi trovy konania v sume 412,90 eur, na účet JUDr. H. S., advokáta so sídlom I., J. W. X/A do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 1.173,58 eur, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 1.173,58 eur od 28.02.2015 do zaplatenia a žiadal priznať i trovy konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere, ktorú posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahuje zák. č. 129/2010 Z. z.. Z obsahu zmluvy bolo zrejmé, že navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.700 eur, ktorý mu pripísal na jeho účet dňa 22.02.2012. Odporca sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach po 49,57 eur v počte 84 mesačných splátok. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 49,57 eur, počet splátok 84, ročná úroková sadzba 27,26 %, rozpätie RPMN od 31 % do 32,2 %, je uvedená priemerná hodnota RPMN 18,29 % a určená splatnosť poslednej 84 splátky do 15-teho dňa nasledujúceho mesiaca. V prejednávanej veci súd prvého stupňa zistil, že zmluva obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkovú čiastku, ktorú musí odporca zaplatiť, ktorá je 3.870,72 eur, čo je s porovnaním výšky úveru 1.700 eur viac ako suma, ktorú odporca dostal od navrhovateľa. Zmluva neobsahuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. V zmluve je uvedený počet splátok 84, ale nie sú uvedené termíny splátok, uvedená výška splátky 49,57 eur a, termín splátky je uvedený len pri poslednej splátke v 15-ty deň posledného mesiaca, ale nie je presne uvedená výška splátky a mesiac, kedy bude realizovaná posledná splátka. Nie je zrejmé, ako navrhovateľ v zmluve určil celkovú čiastku, ktorú má odporca zaplatiť (3.870,72 eur), keď pri uzavretí zmluvy neurčil výšku poslednej splátky. Okrem toho, chýba v nej tiež výška a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov rozčlenených na tieto jednotlivé čiastky. Zmluva obsahuje aj uvedenie výšky súhrnnej splátky 49,57 eur, z ktorej nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivej splátky predstavuje splátka

na istinu úveru, koľko na zmluvné úroky a koľko na iné poplatky. V zmluve uvedenie RPMN je nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, čo má taktiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru s poukazom na § 11 ods.1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.. V súvislosti s tým súd prvého stupňa poukázal aj na to, že ak by odporca uhradil úver v počte 84 splátok po 49,57 eur, konečná výška úveru tak predstavuje sumu 4.163,88 eur, nie ako uviedol navrhovateľ sumu 3.870,72 eur, čo je zavádzajúce pre spotrebiteľa. Navrhovateľ poskytol odporcovi 1.700 eur a odporca uhradil v splátkach 1.403,98 eur a okrem toho ďalších 100 eur, teda uhradil celkom 1.503,98 eur. Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zaviazal odporcu zaplatiť len sumu 196,02 eur (1.700 - 1.403,98 - 100). V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 28.02.2015 do zaplatenia podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z.. Súd prvého stupňa povolil odporcovi splácať úver v mesačných splátkach po 30 eur s poukazom na jeho sociálnu situáciu a výšku dôchodku, ktorá je aktuálne 274,50 eur (§ 160 ods.1 O.s.p.). Vo vzťahu k náhrade trov konania súd prvého stupňa uviedol, že odporca bol v konaní úspešný vo väčšej miere ako navrhovateľ, preto o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal odporcovi trovy konania v plnej výške. Vo veci boli vykonané 3 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, odpor, zastúpenie vo veci samej na pojednávaní dňa 08.10.2015) po 61,41 eur; 3 x režijný paušál po 8,39 eur. Náhrada cestovného, cesta dňa 08.10.2015 (účasť na pojednávaní v L. na Okresnom súde L.) I. - L. a späť za jednu cestu, nakoľko sa právny zástupca odporcu zúčastnil aj pojednávania na Okresnom súde L. vo veci č. k. 12C 65/2014 (počet km 240), základná náhrada za kilometre 0,183 eur, spotreba litrov na 100 km/7, cena za liter paliva 1,238 eur. Súd prvého stupňa priznal právnomu zástupcovi odporcu aj náhradu za stratu času strávenú cestou do miesta pojednávania a späť 08.10.2015 (cesta I. a späť) len za jednu cestu z dôvodov vyššie uvedených; počet začatých polhodín 8, náhrada za začatú polhodinu 13,98 eur, spolu 55,92 eur. Súd prvého stupňa nepriznal právnomu zástupcovi odporcu odmenu za doplňujúce vyjadrenie, nakoľko súd takéto vyjadrenie od právneho zástupcu odporcu nežiadal. Trovy spolu potom činia 412,90 eur spolu s DPH.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do výroku o priznaní náhrady trov konania odporcovi z dôvodov upravených v § 205 ods. 2 písm. b/, d/, e/, f/, a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O.s.p. Navrhovateľ nepovažoval trovy právneho zastúpenia odporcu za účelne vynaložené, pretože jeho právny zástupca vystupuje v obdobných konaniach na strane spotrebiteľov a podáva hromadné a obsahovo totožné vyjadrenie iba s obmenou jednotlivého prípadu, pričom právna argumentácia zostáva rovnaká. Poukázal na uznesenie NS SR z 19.03.2014 sp. zn. 6MCdo/5/2013, podľa ktorého trovy právneho zastúpenia vzniknuté zastupovaním v hromadných veciach (skutkovo a právne totožných), kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej ktorej veci, nemožno považovať za trovy účelné. Ďalej namietal priznanie náhrady za stratu času advokáta za cestu z I. a späť, hoci sa pojednávania nezúčastnil advokát ale advokátsky koncipient, ako aj nesprávnosť výpočtu trov konania, ktoré by mali byť v prípade priznania plnej náhrady trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. priznané len z výšky súdom priznaného plnenia a nie z celej žalovanej sumy. Na základe uvedeného považoval trovy konania za chybné priznané a žiadal, aby odvolací súd výrok o trovách konania zmenil tak, že odporcovi žiadne trovy neprizná, resp. napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne aj právne správne a snahu navrhovateľa spochybňovať právo odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia v tomto konaní za nemiestnu. Na podporu svojich tvrdení poukázal najmä na uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo 16/2008 zo dňa 19.10.2009. K námietke týkajúcej sa práva na náhradu za stratu času advokáta stráveného cestou zo sídla kancelárie na pojednávanie a späť, bol odporca názoru, že aj v prípade, že sa pojednávania zúčastnil advokátsky koncipient, tento nárok vzniká. Argumentáciu navrhovateľa týkajúcu sa účelnosti trov konania považoval za účelovo predkladané v snahe vyhnúť sa povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej protistrane. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že si uplatnil iba polovicu cestovného a náhrady za stratu času, nakoľko mal v rovnaký deň na súde prvého stupňa ešte aj iné pojednávanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Z obsahu spisu bolo zistené, že v predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.173,50 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol tak, že návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel a priznal mu sumu 196,02 eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti o zaplataenie sumy 977,48 eur návrh zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p., pričom priznal odporcovi plnú náhradu trov konania, s odôvodnením, že dosiahol úspech vo väčšej miere.

Predmetom skúmania odvolacieho súdu bol výrok o priznaní plnej náhrady trov konania odporcovi. Odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené podmienky na rozhodnutie o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom prípade sa navrhovateľ domáhal priznania sumy 1.173,50 eur s príslušenstvom, pričom úspešný bol len v časti 196,02 eur, čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení 16,70%. Odporca bol teda vo vzťahu k výsledku konania úspešný v časti 83,30%, čo však pre účely aplikácie § 142 ods. 3 O.s.p. nemožno považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné v danej veci o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tým spôsobom, že trovy konania súd pomerne rozdelí a úspešnejšiemu odporcovi prizná právo na náhradu časti trov konania vo výške tzv. čistého pomerného úspechu vo veci, ktorý v tomto prípade predstavuje 66,60 % (83,30% - 16,70%).

Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou navrhovateľa týkajúcou sa priznania náhrady za stratu času stráveného cestou advokátskeho koncipienta zo sídla kancelárie na pojednávanie konané dňa 08.10.2015, ktorú považoval za dôvodnú. Súd prvého stupňa odporcovi priznal náhradu za stratu času vo výške 55,92 eur bez DPH za 8 polhodín á 13,98 eur. Z obsahu spisu je zrejmé, že uvedeného pojednávania sa nezúčastnil advokát, ale splnomocnený advokátsky koncipient, preto nebolo možné akceptovať uplatnenú náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. 655/2004 Z. z.

Vo vzťahu k náhrade za stratu času advokáta podľa § 17 vyhl. 655/2004 Z. z. odvolací súd uvádza, že náhradu za čas strávený cestou advokáta zo sídla kancelárie v I. na pojednávanie v L. by bolo možné priznať len v tom prípade, pokiaľ by sa na pojednávaní zúčastnil osobne advokát a nie jeho koncipient. Vo všeobecnosti platí, že náhrada za stratu času patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť. Jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. V tomto prípade však advokát nebol limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odporcovi je potrebné priznať pomernú náhradu trov konania z nasledovných účelne vykonaných úkonov právnej služby:

1. prevzatie a príprava pojednávania dňa 16.06.2015 (61,41 eur + 8,39 eur režijný paušál),	2. písomné podanie na súd - odpor zo dňa 18.06.2015 (61,41 eur + 8,39 eur režijný paušál),	3. účasť na pojednávaní 08.10.2015 (61,41 eur + 8,39 eur režijný paušál),
--	--	---

ako aj z náhrady cestovného vo výške 32,36 eur, a to za jednu cestu na pojednávanie dňa 08.10.2015 z I. do L. (základná náhrada 0,183 eur x spotreba 7 litrov / 100 km x 1,238 eur/liter paliva). Právny zástupca odporcu je platcom DPH, preto sa mu v súlade s § 18 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. zvyšuje odmena (vo výške 209,40 eur) a náhrady cestovného (vo výške

32,36 eur) o 20% daň z pridanej hodnoty, t. j. celkom 241,76 eur bez DPH + 20% DPH = 290,11 eur s DPH. Pomerná náhrada vo výške 66,60% zo sumy 290,11 € predstavuje sumu 193,21 eur. Z uvedeného dôvodu odvolací súd priznal odporcovi pomernú náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 193,21 eur.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania odporcovi podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, vzhľadom na to, že v odvolacom konaní mali obaja účastníci približne rovnaký pomer úspechu aj neúspechu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .